

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 141 stemmer mod 4; 9 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Der er ikke mere at foretage i dette møde, som formentlig bliver det sidste inden valget den 21. september. For flere af tingets medlemmer vil denne dag blive deres sidste arbejdsdag som folketingsmedlemmer. Jeg vil gerne takke dem for det arbejde, de har udført her i tinget.

Mødet hævet kl. 10.05.

Der blev ikke afholdt flere møder inden folketingsårets slutning.

Efter mødeperiodens slutning den 3. september 1971 modtoges svar på 2 spørgsmål, der tidligere var stillet til ministre med anmodning om skriftlig besvarelse. Disse spørgsmål og svar er anført nedenfor:

Skriftligt besvarede spørgsmål.

Af *Valbak* til indenrigsministeren (27. august 1971):

„Vil ministeren efterkomme Verdenssundhedsorganisationens vedtagelse for nylig, hvori regeringerne opfordres til at iværksætte kampagner og konkrete foranstaltninger med det formål at reducere tobaksrygning og ændre rygevaner?“

Begrundelse.

Lægevidenskaben har fastslået, at rygere i betydelig grad risikerer invaliderende og dødelige sygdomme, og at rygeres ikke-rygende omgivelser ligeledes påføres skadelige og generende påvirkninger. Et dramatisk eksempel er vel konstateringen af, at kraftig rygning under graviditet kan resultere i børn, der livet lang må trækkes med udviklet fysik og svag intelligens.

WHO opfordrer regeringerne til bl. a. at gennemføre antirygekampagner, afskaffe visse former for reklamer og træffe foranstaltninger til, at der ikke ryges i offentlige lokaler og transportmidler.

Det er min personlige opfattelse, at man uden brug af skrækkampagner først og fremmest må sigte mod en skridtvis ændring af vaner og normer, som kan forventes accepteret („det er ikke mere smart at begynde at ryge“ — „det er en selvfølge, at jeg går uden for mødelokalet, hvis jeg trænger til en smøg“).

Det forekommer mig, at den kampagne, man har tilrettelagt i Sverige, ligger på et fornuttigt plan, som man her i landet vil kunne få nyttig inspiration af.

Det vil i øvrigt være rigtigt, at det offentlige — sådan som også WHO's resolution peger på — går i spidsen i denne vigtige forurenings-sag.

Indenrigsminister *H. C. Tofts* svar (3. september 1971):

Som det vil være det ærede medlem bekendt, nedsatte folketinget den 9. februar 1971 et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om tobaksreklame (fremsat af fru Karen Dahlerup Andersen m. fl.).

Gennem min besvarelse af en række spørgsmål fra dette udvalg og gennem samråd med udvalget har jeg haft anledning til at foretage en bred gennemgang af de foranstaltninger, som kunne tænkes iværksat fra det offentliges side for at imødegå følgevirkninger af tobaksrygning, og som også omhandles i Verdenssundhedsorganisa-